

jeg i det hele taget vil kunne stemme for dette Lovforslag, vil afhænge af de Oplysninger, som den højtærede Landbrugsminister vil være i Stand til at give angaaende dette Punkt. Jeg kunde ønske oplyst, om man har noget som helst Materiale til Bedømmelse af, hvad et saadant Forsøgsmejeri vil komme til at koste. Jeg anerkender Berettigelsen af, at et saadant Mejeri bliver anlagt, ud fra den Betragtning, at det danske Landbrug altid har sat Kvaliteten som Nr. 1; og dette skulde det danske Landbrug ogsaa gerne fastholde i Fremtiden, det bliver i høj Grad nødvendigt, at det danske Landbrug gør dette. Men her er ganske vilkaarligt sat et Beløb til et Forsøgsmejeri, uden at der foreligger nogen Oplysning om, hvor stort det skal være, hvor det skal ligge, hvad det vil koste, og — først og fremmest — om Statskassen vil faa Udgifter til denne Sag udover det Beløb, der her er foreslaaet. Det er disse Punkter, jeg gerne vil bede den højtærede Landbrugsminister oplyse; forsaavidt de Oplysninger, der maatte blive givet, er tilfredsstillende, kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Niels Frederiksen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og uforandret Vedtagelse. Lovforslaget fremkommer, for at de deri omtalte Pengemidler kan blive fordelt mellem forskellige Organisationer, hovedsagelig Landbrugsorganisationer. Jeg kan godt sige, at Lovforslaget bøder noget paa den Uret, som Hudeordningen i sin Tid var overfor Landbruget, en Uret, der er erkendt af alle uden Undtagelse. Man søger at fordele Beløbet mellem Organisationerne paa et Grundlag, som tilsigter at give Landbrugerne Pengene tilbage igen i Forhold til deres Besætnings Størrelse. Ud fra denne Betragtning har jeg godkendt den Fordelingsmaade, som her er foreslaaet. Baade Landboforeningerne og Husmandsforeningerne vil sikkert anvende disse Midler paa en saadan Maade, at det ikke bliver til Skade for Landbruget som Helhed, at disse Penge er gaaet ind i Statskassen og nu bliver fordelt til Organisationerne til Fremme af deres Arbejde. Jeg kunde have ønsket, at en anden Betragtning var blevet lagt til Grund for denne Fordeling, nemlig Organisationernes Nytte for Landbruget i al Almindelighed; anlagde man den Betragtning, vil jeg nødig anerkende, at 3 : 1 var det passende Fordelingstal. Men, som sagt, naar den Betragtning lægges til Grund, at de indenfor Landbruget, som har leveret det Produkt,

hvoraf Fortjenesten er flydt, gennem deres Andel i Organisationernes Arbejde skal have et tilsvarende Vederlag, kan jeg anerkende den Fordeling, som her er foreslaaet.

Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion ved at gaa ind paa alle de Enkeltheder, det ærede Medlem Hr. Pinstrup fremførte; jeg vil blot opholde mig ved ganske enkelte Udtalelser. Indledningen var paa mange Maader saglig — og dette kan jeg tiltræde —, paa andre Omraader stærkt præget af det ærede Medlems gode Hjerte overfor andre Erhverv end Landbruget og derfor efter min Mening ikke et fuldkommen gyldigt Udtryk for det virkelige Forhold angaaende Landbrugets Stilling. Jeg vil her særlig hæfte mig ved den Bemærkning af det ærede Medlem, at man aldrig omtaler Landbrugets store Ofre for vort Land, da det gav Afkald paa en Fortjeneste af Hundreder af Millioner Kroner for at fordele Landbrugseksporten ligelig mellem de to Magtgrupper. Jeg vil gerne yde Landbrugsorganisationerne fuld og hel Anerkendelse for den Forstaaelse, de i de forløbne Aar har udvist; men jeg vil ogsaa gerne have Lov til meget stærkt at understrege, at man skal være lidt forsigtig med at rose til Skyerne den drukkende Mand, der klamrer sig til den Planke, man kaster ud til ham. Thi hvis Landbruget havde været saa dumt, at det havde troet, at det for sin egen Skyld havde kunnet undlade at handle, som det handlede, da havde det danske Landbrug svigtet den Tillid, man med Rette kunde nære til det. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, at ingen tror, at man kunde vedblive at eksportere til den ene Magtgruppe og vedblive at importere fra den anden; en saadan Stilling var fuldkommen umulig, og havde man ladet sig forlede af denne Gridskhed indenfor det danske Landbrug, som enkelte faldt for, saa havde Eksporten snart faaet en Ende, og saa var vi kommet i den Situation, at det danske Landbrug havde staaet for Skud. Vi maa derfor glæde os over, at de ledende Mænd havde Øjet aabent for dette Forhold, der ogsaa faldt sammen med det for Landet bedste; men lad os ikke overrose dem for, at de gør, hvad der er nødvendigt for at opretholde Livet.

Til sidst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende Beregningerne over, hvor meget Hr. Max Ballin tjente under den Ordning, vi i sin Tid traf. Det er meget interessant at høre, at Hr. Max Ballins Selskab har haft saa gode Vilkaar under den forrige Regering. Hr. Max Ballin er en overordentlig heldig Mand. Under den forrige Regering fik han saadanne Vilkaar,